

การประเมินการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ยิน
ของพนักงานในโรงงาน เขตอำเภอบางพลี

An Assessment of The Management of Hearing-loss Risks of
Workers in Bangplee Industrial Plants

วรลักษณ์ คุณาธิมาพันธ์
ดร.ณวรรณ สมใจ
ศิริลักษณ์ วงษ์วิจิตสุข

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ปีการศึกษา 2544

ชื่อเรื่อง : การประเมินการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ยินของพนักงานในโรงงาน
เขตอำเภอบางพลี

ผู้วิจัย : นางสาววรลักษณ์ คุณาธิมาพันธ์
นางครูฉวีวรรณ สมใจ
นางสาวศิริลักษณ์ วงษ์วิจิตรสุข

สถาบัน : มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปีที่พิมพ์ : พ.ศ.2546

สถานที่พิมพ์ : มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

แหล่งที่เก็บรายงานฉบับสมบูรณ์ : ศูนย์บรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

จำนวนหน้างานวิจัย : 52 หน้า

คำสำคัญ : การประเมินความเสี่ยง การสูญเสียการได้ยิน โรงงาน เขตอำเภอบางพลี

ลิขสิทธิ์ : มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

บทคัดย่อ

รายงานฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อประเมินการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ยินของพนักงานในโรงงาน ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยมุ่งศึกษาให้ทราบถึงกระบวนการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ยินของพนักงาน ตาม โปรแกรมอนุรักษ์การได้ยินที่ปรับปรุงจาก โปรแกรมของสมาคมความปลอดภัยและอนามัยแห่งชาติสหรัฐอเมริกา โดยใช้แบบสัมภาษณ์เก็บรวบรวม ข้อมูลจากโรงงานที่มีความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ยินของพนักงานในเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ตามบัญชีของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ปี พ.ศ.2543 จำนวน 130 โรงงาน การเก็บข้อมูลใช้วิธีการเลือกสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัย พบว่า โรงงานส่วนมากในเขตอำเภอบางพลีเป็น โรงงานที่มีจำนวนลูกจ้างอยู่ระหว่าง 300-500 คน ซึ่งจัดว่าเป็น โรงงานขนาดกลาง และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คิดว่า โรงงานของตัวเองมีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคหูตึงจากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 56.2 และส่วนใหญ่ก็ยังไม่ทราบว่า มีโปรแกรมอนุรักษ์การได้ยิน หรือ โปรแกรมป้องกันการสูญเสียการได้ยินของกระทรวงสาธารณสุขที่จัดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 71.5 ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด

การจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ยินของพนักงาน ใน โรงงานจัดอยู่ในระดับควรปรับปรุงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.6 รองลงมา คือ ระดับดี คิดเป็นร้อยละ 33.1 และระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 32.3 ตามลำดับ ผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการเกี่ยวกับการสูญเสียการได้ยิน

ของคณงาน ส่วนมากเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 96.9 มีเพียงร้อยละ 3.1 ที่เป็นผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งไม่มีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวข้องกับงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยและผู้เกี่ยวข้อง ที่มีต่อการพัฒนาการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ยินของคณงานในโรงงาน ส่วนใหญ่เข้าใจและเห็นประโยชน์ของระบบการจัดการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 59.2 แต่ความต้องการนำระบบการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ยินไปใช้ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.9 ทั้งนี้เนื่องจากเห็นว่า การนำไปใช้ในโรงงานจะก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคร้อยละ 63.1 ปัญหาและอุปสรรคสำคัญที่คิดว่าจะเกิดขึ้น สรุปได้ 5 ข้อ คือ ด้านงบประมาณสนับสนุน ความไม่ต่อเนื่องในการจัดการ ความไม่เข้าใจและไม่เห็นความสำคัญของผู้บริหาร พนักงานขาดวินัยในการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล และพนักงานไม่ให้ความร่วมมือ

Research Title : An Assessment of The Management of Hearing-loss Risks of Workers in Bangplee Industrial Plants

Researchers : Miss Woraluk Kunathimapun
Mrs.Darunwan Somjai
Miss Sirilak Wongvijitsuk

Institution : Huachiew Chalermprakiet University
Year of Publication : 2003

Publisher : Huachiew Chalermprakiet University

Sources : Huachiew Chalermprakiet University

No.of Pages : 52 pages

Keywords : Risk Assessment ,Hearing-loss , Bangplee Industrial Plants

Copyright : Huachiew Chalermprakiet University

ABSTRACT

This study is a cross-sectional, descriptive design which has the purpose to assess the hearing-loss management program of factories in Bangplee District, Samutprakarn Province. The study was derived from that of the Occupational Safety and Health Administration (OSHA). A number of 130 factories listed (in 2543 BE.) by the Department of Industrial Work Industries were included randomly ; selected safety or associated personnel in charge of safety management were interviewed. Data was recorded by using graded value questionnaires.

The results showed that most factories in Bangplee district are medium size factories with 300 – 500 workers. A proportion of 56.2% of safety personnel believed that they were exposed to hearing-loss risks in their work places. Furthermore, most of them (71.5%) were not aware of the hearing conservation program or the noise-induced, hearing-loss prevention program, implemented by the Ministry of Public Health.

According to the hearing-loss risk management performances factories could be grouped into 3 ; 1). a good practice group (33.1 %) 2). a group that needs improvement (34.6%) and 3). a poor manipulation group (32.3%). Most of the personnel responsible for hearing-loss risk management were safety personnel (96.9%) and the rest (3.1 %) were an unqualified workers in occupation safety .

Regarding their opinions of risk management, 59.2% understood and realized the benefits of the management program. However, only 46.9% intended to implement the hearing-loss risk management program. About 63.1% stated that problems and other obstacles will occur when this program was brought to implemented in their factories. These problems include 1). insufficient supporting budget, 2). unsustainable management of the program, 3). attitude of administrators toward the program, 4). poor discipline in using protection equipment and 5). uncooperative responses from the workers.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลือด้านทุนอุดหนุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และกรรมการผู้พิจารณางานวิจัย ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และชี้แนะในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จึงขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย หรือผู้เกี่ยวข้อง ประจำโรงงานที่เกี่ยวข้องเวลาในการเข้ารับการสัมภาษณ์ เพื่อเป็นข้อมูลทั้งหมดในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณอาจารย์พนาศ อัครจันทโชติ และอาจารย์น้อยนา วงษ์วานิช อาจารย์สาขาวิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่ได้ให้คำแนะนำ และชี้แนะการใช้สถิติในการวิจัย

สุดท้ายนี้ คณะวิจัยใคร่ขอขอบคุณ ท่านคณบดี และคณาจารย์คณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลือในการดำเนินงานอย่างเต็มที่ รวมทั้งบรรดานักศึกษาสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 3 ที่ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย หรือผู้เกี่ยวข้อง ประจำโรงงาน อย่างตั้งใจ งานวิจัยนี้สำเร็จ ลุล่วงด้วยดี

คณะผู้วิจัย